

Det ærede Medlem fra Middelfart, den daværende Finantsminister, siger i Flugt dermed, i Forskættelse af Hages Tale, idet han i Forveien har bedet om, at man ikke vil indlade sig paa indgaaende Forhandling, at „ved en indgaaende Forhandling om Told-satserne ville vi komme ind i en Kreds af høist vidtløftige Undersøgelser, Undersøgelser, der efter mit Skjøn ikke kunne finde deres Afgjørelse ved en foreløbig Lov“. Det er altsaa Udtalelser fra de forskjellige Sider, men vi have endnu stærkere Udtalelser siden. Der er nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 6te Valgkreds (Gad), der jo er et meget godt konservativt Medlem, han vilde den Gang endog saa have megen Betænkelse ved at gaa ind paa en Forhøielse af Brændevinsafgiften. Der var nemlig nogle Medlemmer, som havde talt om, at det kunde være passende at faae en Forhøielse af Brændevinsafgiften, fordi den var for lav, men det ærede Medlem havde en ganske anden Mening; han syntes nemlig, at Brændevins-bekfatningen var meget passende og vilde derfor ikke have kunnet gaa ind paa Loven af 5te August 1864 med den deri indeholdte Brændevinsbefatningsforhøielse, dersom han havde troet, at den skulde være vedvarende, men idet han gik ud fra, at den var midlertidig kunde han til Nød finde sig i den midlertidige Forhøielse ogsaa paa Brændevin. Han begyndte derfor sin Tale saaledes — med den høitærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse det —: „Seg har betragtet og betragter endnu den foreliggende Lov som kun værende en aldeles midlertidig, en Slags provisorisk Lov for under de nærværende Krigsforhold at skaffe yderligere Penge i Statskassen.“ Maaſte vil det ærede Medlem sige, at vi leve under provisoriske Tilstande endnu, og at han derfor vil have, at Loven skal være vedvarende. Ja, jeg veed ikke, om han vil det. Jeg har overhovedet ikke hørt ham udtale sig; det var dog ønskeligt at høre, hvorledes det ærede Medlem stiller sig til disse klare Udtalelser, som han den Gang fremkom med om, at han var imod Brændevinsbefatningsforhøielse og kun gik ind paa den, fordi det kun var ganske midlertidigt, at man vedtog den for at skaffe lidt Penge i Statskassen i Anledning af Krigen, og at den derfor kun var en ganske midlertidig, ja egentlig blot en Slags provisorisk Lov. Den var jo ogsaa oprindelig provisorisk sat i Værk, og derfor begynder jo ogsaa Indledningen med de Ord, at det er paa Grund af de forhaandenværende Omstændigheder, at man gaar til den. Det forekommer mig aldeles klart, naar man gennemlæser Forhandlingerne, at det, som har skabt

Loven, baaret den oppe og givet den Tilslutning i Rigsraadets Folkething ene og alene var, at den skulde være midlertidig; ellers vilde man være gaaet ind paa ganske anderledes dybtgaaende Undersøgelser. Derfor maa jeg, efter at jeg selv har undersøgt Sagen, fuldtud give det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds Ret i, at det er et Brud paa Tro og Love at lade denne Lov blive bestaaende.

Gad: Det lader jo til, at vi skulde repetere en Del af Forhandlingerne i Fjor. Det ærede Medlem, som har draget dette frem og fundet dette Citat, kunde vel have erindret eller i alle Tilfælde set efter, hvad der fra min Side blev svaret paa denne Sag i Fjor, og han vilde da meget let kunne have overbevist sig om, at Ordet „midlertidig“ den Gang af mig aldeles ikke blev brugt i den Betydning, som det ærede Medlem nu tillægger det, nemlig den Betydning, at Staten kunde undvære eller skulde undvære de Midler, som vare givne i denne Lov, men derimod i den helt forskjellige Betydning, at det maatte være ønskeligt meget snart at komme til en Forhandling om Toldloven, som var givet et halvt Aar i Forveien. Deri vare jo nemlig mange Bestemmelser truene med særligt Hensyn til Forholdene i de Hertugdømmer, som vare blevne os berøvede ved Krigen. Jeg for mit Vedkommende gik derfor ganske vist ud fra, at Loven skulde være midlertidig, men paa ingen mulig Maade i den Betydning af Ordet, at Statskassen skulde kunne undvære Millioners Indtægt, ja overhovedet Indtægter i den Periode, som den Gang var tilstede. Enhver, ikke alene som har været i Rigsdagen, men som overhovedet kan erindre eller har noget Begreb om de finantsielle Tilstande i Danmark i selve Krigsaarene og Aaret efter Krigen, vil vide, at alle vore Betyrninger i den Tid ikke alene gik ud paa, hvorledes vi skulde skaffe Dækning til Veie til de nødvendige Udgifter, men endog saa ud paa, hvorledes vi i en rimelig Tid skulde kunne naae et saadant Tidspunkt, at vi kunde faae Balance imellem de aarlige Indtægter og Udgifter. Væredes Herrer ville ogsaa vide, at en saadan Balance først opnaaedes i Aaret 1872, og det vilde altsaa have været aldeles urimeligt af mig, om jeg den Gang skulde have udtalt mig paa den Maade, hvorpaa man nu vil behage at fortolke mine Ord. Nei, saaledes vare aldeles ikke mine Øtringer; mine Øtringer gik ud paa, at Loven var midlertidig, fordi jeg maatte forudsætte, at Toldlovgivningen snarest mulig maatte komme under Behandling paa